15/03/2019

Μία αγωνία για το πρώτο Χαίρε

/ Ορθόδοξες Προβολές

Του Κώστα Παναγόπουλου

Αχ, ένα λουλούδι. Αχ, ένα κλαδί. Τα φύλλα του κορμού του άπλωσε ψηλά το άνθος για να κρατηθεί. Ω, διεσώθη, επάνω στο κλαδί. Ένα λουλούδι από κάτω τη γη.

Έρχονται οι Χαιρετισμοί. Για να μάς διασώσουν κάτω από τη γη. Η Παναγία μας δεν ελεεί. Ω, ποτέ! Η Παναγία μας σώζει. Αυτοστιγμεί. Σαν αστραπή αρπάζει τ' άνθη για πάνω στο κλαδί.

Άχ, ένα λουλούδι. Άχ, ένα κλαδί. Έρχονται οι Χαιρετισμοί. Πλησιάζουν οι Χαιρετισμοί.

Άν είχαμε γνώση του οφέλους, το πώς αρπάζει η Παναγία από τη γκρέμνα, θα είχαμε θεσμοθετήσει αντίστροφες μετρήσεις, όπως σε μεγάλα γεγονότα, μέχρι να ακουστεί το πρώτο Χαίρε.

Θα λέγαμε «ζήτω!». Θα βάζαμε πυροτεχνήματα. Θα ντυνόμασταν κουστούμια κατά την πρώτη εσπέρα Παρασκευή, τη μία από τις πέντε.

Είναι, όμως, Σαρακοστή. Κι ίσως, αρμόζει, μία κάποια συγκράτηση.

Όμως, και πάλι, μία αγωνία για το πρώτο Χαίρε και ύστερα μέσα μας μία κάπως ήσυχη, αλλά δυνατή, με πυροτεχνήματα γιορτή!